Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	2Co/653/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7113233246
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Slovinská
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2016:7113233246.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Viery Bodnárovej v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovaným: 1. C. K., N..X.X.XXXX, naposledy bytom v K., X. Č..XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou J.. B. K., zamestnankyňou Okresného súdu Košice I, 2. F. C., N.. XX.X.XXXX, bývajúcemu v K., W. Č.. X, o zaplatenie 969,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 25.6.2015 č.k. 24C/72/2014-59 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd spoločne a nerozdielne a zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 969,59 eura, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 933,35 eura od 21.12.2011 až do zaplatenia a na náhradu trov konania. Žalovaným súd náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal, priznal však vtedajšiemu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných Združeniu Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO:42 343 828, zastúpenému JUDr. Monikou Majranovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, náhradu trov konania proti žalobcovi vo výške 118,98 eura, ktorú sumu ho zaviazal zaplatiť k rukám právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Uplatnenú pohľadávku žalobca nadobudol od pôvodného veriteľa - Slovenskej sporiteľne a.s. so sídlom v Bratislave, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 28.3.2013. Žalobca uviedol, že žalovaní uzavreli s postupcom dňa 12.1.2007 Zmluvu o splátkovom úvere na základe ktorej im poskytol peňažné prostriedky vo výške 65.000,-Sk, t.j. 2.157,60 eura, pričom žalovaní sa zaviazali úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po 1.5465,-Sk, t.j. 51,32 eura, počnúc od 20.1.2017, spolu v 60-tich splátkach. V rozpore so zmluvnými dojednaniami však nesplnili svoj záväzok v lehote splatnosti úveru, t.j. do 20.11.2011, čím sa dostali do omeškania s vrátením nesplatenej časti 933,35 eura a zmluvných úrokov vo výške 27,27 eura, ako aj poplatkov za správu úveru vo výške 8,97 eura. Žalovaný v 2.rade ostal v konaní nečinný, pobyt žalovanej v 1.rade sa súdu nepodarilo zistiť, preto jej bol ustanovený pre toto konanie opatrovník v zmysle ust. § 29 ods. 2 a 6 O.s.p.. Na strane žalovaných na ich podporu vstúpil do konania vtedajší vedľajší účastník v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ktorý sa vyjadril k žalobe, namietal absenciu správneho údaja o výške RPNM v úverovej zmluve, ktorá je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou. Namietal taktiež neprimeranosť výšky poplatku za poskytnutie úveru.

3. Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci podľa § 1 ods. 1,2, § 2, § 9 ods. 1,2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu dospel k záveru, že žalobe žalobcu nemožno vyhovieť. Poukázal na to, že žalobca na preukázanie uplatneného nároku predložil len zmluvu o úvere a list, ktorým veriteľ oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky na žalobcu. Na základe týchto listinných dôkazov ale súd nemohol preskúmať skutočný priebeh záväzkovo právneho vzťahu účastníkov zmluvy o úvere, t.j. zistiť, v akom rozsahu a kedy žalovaní zaplatili dojednané mesačné splátky, kedy a s ktorou splátkou sa dostali do omeškania a ako boli započítavané na dlh jednotlivé platby, ktoré dlžníci platili. Uvedené skutočnosti sú nevyhnutné na posúdenie výšky dlhu uplatňovaného titulom úverovej istiny, ale aj výšky dlžných úrokov ku dňu splatnosti dlhu. Žalobca nepreukázal ani skutočnosť, že pôvodný veriteľ doručil žalovaným oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom pre tento prípad bol povinný na preukázanie aktívnej vecnej legitimácie predložiť zmluvu o postúpení pohľadávky, čo neučinil. Odhliadnuc od uvedeného sa stotožnil s argumentáciou vtedajšieho vedľajšieho účastníka - Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa POS so sídlom v Prešove, ohľadne nesprávneho údaju o výške RPMN v dôsledku čoho poskytnutý úver sa podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o ochrane spotrebiteľa považuje za úver bez úročne a bez poplatkov. Nesplnenie dôkaznej povinnosti zo strany žalobcu na ktorom je dôkazné bremeno, malo za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu. O trovách konania medzi účastníkmi rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalovaní mali v konaní plný úspech, avšak trovy konania im nevznikli a žalobca bol v konaní neúspešný. Vo vzťahu medzi vtedajším vedľajším účastníkom na strane žalovaných a žalobcom rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že priznal Združeniu náhradu účelne vynaložených trov konania potrebných na bránenie práva žalovaných ako spotrebiteľov. Trovy konania pritom pozostávali z trov právneho zastúpenia advokáta tohto vedľajšieho účastníka v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb celkovo vo výške 118,98 eura (za 2 úkony právnych služieb, príprava a prevzatie a písomné vyjadrenie k žalobe, režijný paušál 2 x 8,04 eura.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. s tým, že navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd prvej inštancie žalobu zamietol, lebo sa stotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, že v danom prípade zmluva o poskytnutí úveru obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN, v dôsledku čoho je poskytnutý úver potrebné hodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že vedľajší účastník na strane žalovaných mal túto procesnú obranu o bezúročnosti úveru vzniesť v konaní písomným podaním zo dňa 10.3.2014, avšak žiadne písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaných žalobcovi súdom doručené nebolo. Zo súdu žalobca obdržal iba Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 6.3.2014, jeho obsahom však nebola žiadna procesná obrana a k písomnému podaniu bolo pripojené len potvrdenie súdu o prevedení veci do oddelenia pre občianskoprávne veci a o pridelení spisovej značky 24C/72/2014.

5. Zo strany žalovaných ani zo strany opatrovníka žalovanej v 1.rade nebolo podané vyjadrenie k odvolaniu žalobcu.

6. Žalobca podával odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 a krajský súd vec prejednával v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) účinného od 1.7.2016.

7. Podľa ust. § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 vety prvej tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas a oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

9. Žalobca v odvolaní použil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pričom v čase rozhodovania odvolacieho súdu ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t.j., že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala

jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávnych nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práva a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je pritom stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak k takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

10. Žalobca konkrétne namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do konania na strane žalovaných, že v tomto vyjadrení bola uplatnená procesná obrana, s ktorou sa naviac súd prvej inštancie stotožnil a tým sa žalobcovi znemožnila realizácia jeho procesných práv.

11. Odvolací súd zistil, že skutočne z vyjadrenia vtedajšieho vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu vyplynula taká procesná obrana žalovaných, ktorá je uvedená aj v odôvodnení rozhodnutia rozsudku prvej inštancie a že toto vyjadrenie žalobcovi doručované súdom nebolo. K vyhláseniu rozsudku súdom prvej inštancie došlo bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2013 v súlade s ust. § 200ea ods. I O.s.p., pretože išlo o drobný spor. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 20.5.2015, t.j. pred vyhlásením rozsudku Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ oznámilo súdu, že vystupuje ako vedľajší účastník z konania. Združenie ako vedľajší účastník teda vystupovalo v spore v dobe od 10.3.2014 do 20.5.2015 s tým, že vstup ako vedľajšieho účastníka tohto subjektu nenamietal ani žalobca po tom, čo mu tento vstup bol oznámený. Združenie ako vedľajší účastník vstúpilo do konania pred 1.1.2015, kedy došlo novelou O.s.p. vykonanou zákonom č. 353/2014 Z.z. k zmenám v úprave vedľajšieho účastníctva, t.j. v čase, kedy ešte nebol potrebný výslovný súhlas toho účastníka, na strane ktorého združenie do konania vstúpilo. Napriek tomu súd prvej inštancie žiadal od tohto združenia súhlas žalovaných s jeho vstupom do konania a reakciou na túto výzvu bolo práve Oznámenie o vystúpení vedľajšieho účastníka z konania.

12. Napriek skutočnosti, že sa súd prvej inštancie stotožnil s argumentáciou vtedajšieho vedľajšieho účastníka na strane žalovaných o nesprávnom údaji o výške RPMN, odvolací súd poukazuje na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovolával. Súd teda z úradnej moci v zmysle tohto ustanovenia mal a mohol prihliadnuť na skutočnosť, že výška RPMN je uvedená v zmluve o úvere nesprávne.

13. Podľa § 120 O.s.p. ods. 1 (v súčasnosti podľa § 132 ods. 1 CSP) žalobcovi vyplývala povinnosť označiť dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Ani v odvolacom konaní žalobca nepredložil dôkazy potrebné na úspešné uplatnenie nároku, pričom podľa CSP zásadne súd už nevykonáva dokazovanie bez návrhu s výnimkou v zákone ustanovených prípadov.

14. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa však vyplýva, že k zamietnutiu žaloby došlo z toho dôvodu, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností o existencii dlhu v uplatnenom rozsahu, pretože okrem zmluvy o úvere a listu, ktorým veriteľ oznamoval žalovaným postúpenie pohľadávky na žalobcu, ktorého napokon ani doručenie žalovaným preukázané nebolo, nepredložil žiadne iné dôkazy. K zamietnutiu žaloby došlo v celom rozsahu, nielen v časti úrokov a príslušenstva, prípadne poplatkov (preto, že by bol úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový), preto tvrdenie žalobcu v odvolaní z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu neobstojí. Okrem tohto odvolacieho dôvodu žalobca neuviedol žiadne iné odvolacie dôvody a vôbec nenamietal skutkové zistenie, ale aj právne posúdenie sporu súdom prvej inštancie v súvislosti s neunesením dôkazného bremena, čo malo za následok zamietnutie žaloby žalobcu. S konštatovaním, že nie je naplnený odvolací dôvod uplatnený žalobcom v odvolaní a že súd prvej inštancie v dostatočnej miere zistil skutkový stav, predložené dôkazy správne vyhodnotil, vec správne právne posúdil, jeho procesným postupom nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok potvrdil. S poukazom na ust. §

387 ods. 2 CSP sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s tým, že ani v odvolacom konaní neboli zistené také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

15. Ako vecne správny potvrdil odvolací súd aj výroky súdu prvej inštancie o náhrade trov konania vzhľadom k tomu, že žalobca v odvolaní neuviedol a nekonkretizoval bližšie námietky voči týmto výrokom rozsudku.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol a úspešní žalovaní nemajú nárok na ich náhradu, keďže im žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerov hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).
Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).
Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).